

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino vred
in v Mariboru s poštni-
njem na dom
a celo leto 3 gld. — kr.
pol leta 1 „ 60 „
četrt leta — „ 80 „
Naročnina se pošilja
opravištvu v škofijsk.
poslopiju (Bischofshof.)
Deležniki tisk. društva
dobivajo list brez po-
sodne naročnine.

Posamesne liste
prodaja knjigar Novak
na velikem trgu
po 5 kr. — Rokopisi
se ne vračajo, nepla-
čani listi se ne spre-
jemajo. —

Za oznanila se pla-
čuje od navadne vrsti-
ce, če se natisne en-
krat, 8 kr., dvakrat 12
kr., trikrat 16 kr.

Bi li kazalo ces. kralj. okrajne glavarje voliti za deželne poslance?

Slišimo, da bodo ustavoverci, pri nas ob enem trdi liberalci in kosmati nemškutarji, tudi na Štajerskem in Koroškem pri bližnjih volitvah v deželne zbornice po nekaterih krajih za kandidate postavili dotične ces. kralj. okrajne glavarje. Bi li kazalo, da bi jim tudi slovenski volilci svoje glase dali? Na važno vprašanje nam odgovarjajo jasno in glasno kranjski Slovenci, da to nikakor nebi kazalo. Pri volitvah na Kranjskem so v soboto 7. julija tamošnji ustavoverci, liberalci in nemškutarji, slovenskim volilcem ponujali 4 ces. kralj. okrajne glavarje: Vesteneka v Trebenjem, Mahkota v Črnomelju, Dralko-ta v Radoljici in Dollhoffa v Kočevju. Toda slovenski volilci niso nobenega hotli izvoliti. Prvi 3 so prav sramotno propali. Vestenek je od 148 glasov vjel komaj 26, Dralko od 49 samo 14 in Mahkot od 63 kar le 7 revnih glasčkov. Le Dollhoff je z 1 glasom zmagal z pomočjo 11 nepostavno izvoljenih Kočevarjev in se je zato precej ugovor ali protest vložil zoper njegovo volitev. To je vendar jasn dokaz, kako močno so slovenski volilci na Kranjskem bili prepričani, da nikakor ne kaže ces. kralj. okrajnih glavarjev voliti za deželne poslance. Ko bi tega prepričanja ne imeli, bi jih v poslance bili izvolili ali vsaj ne tako strašno sramotno propasti dali. In resnično, če le nekatere uzroke takega postopanja premislimo, moramo kranjskim Slovincem popolnem prav dati.

Brez dvombe bi kmeti ljudje po svojih prihodnjih poslancih radi odložili marsikaj, kar so jim nemški in nemškutarski liberalci in ustavoverci naložili, zlasti želijo zmanjšanje stroškov in toraj polajšanje davkov. Toda če mislijo to doseči s tem, da si izvolijo okrajnega glavarja za poslanca, se utegnejo pač močno ukaniti. Okrajni glavar je kot c. k. uradnik odvisen od ministrov, ki so vzeti iz liberalne večine državnega zbora. Brž ko bi se tedaj kmetom nepovoljnih liberalnih naprav v deželnem zboru lotil, bi se tudi mahoma

zameril ministrom. On bi tedaj bil prisiljen v deželnem zboru ali molčati, in takega lipovega bogá ne potrebujemo, ali pa bi moral na škodo kmetiskim volilcem z liberalci vleči, in takega poslanca ne smemo voliti, če nam je za naše lastne koristi še kaj mar. Glavarji tedaj nikakor ne sodijo za deželne poslance. Mnogo kmetiskih ljudi toži, da so okrajna glavarstva prevelika, komisijoni strašno pogosti in dragi, uradovanje tu pa tam polževo počasno itd. Da bi tukaj glavarji kot deželni poslanci mogli res pomagati, to je tako neverjetno, da ni treba besedice več povedati. Naposled pa si vsak razumnik lahko sam domisli, zakaj da liberalni nemškutarji sedaj okrajne glavarje za svoje kandidate izbirajo? To delajo samega strahu in slabosti ter se vsled tega močno bojijo propada pri volitvah. Zato se skrivljejo za hrbe glavarjev, ker vidijo, da imajo ti velik upliv na uradnike, na volilne komisarje, na župane ali predstojnike itd. Ta upliv bi ti lisjaki radi za sebe porabili in tako vsaj po zvijačah zmagali. Toda slovenski kmetje na Kranjskem so zvijačo brž zapazili in okrajni glavarji, kateri so bili od nemškutarjev za kandidate postavljeni, so revno propali. Upamo, da bodo Slovenci enako storili tudi drugod, če bi treba bilo! Okrajnih glavarjev voliti za deželne poslance pač nikakor ne kaže.

Resolucije ali sklepi

splošnega shoda avstrijskih katoličanov na Dunaju
meseca maja 1877.

A. Katoliško življenje.

I. Splošni shod avstrijskih katoličanov izpoveda pred vsem svoje prepričanje, da je blagoslovno uplivanje katoličanov na krščansko uredbo javnih razmer mogoče le, če si prizadevajo svoje lastno notranje in zunanje življenje urediti v smislu krščanske popolnosti, če torej marljivo rabijo v ta namen od sv. Cerkve zapovedane pomočke milosti, če se živahno udeležujejo vsakovrstne redne in izredne službe božje, potem od sv. Cerkve odobrenih in priporočenih bratovščin, stanovskih in mo-